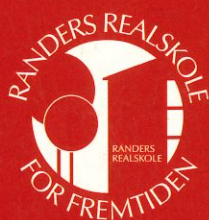

ÅRSKRIFT 2002

RANDERS REALSKOLE

Å R S S K R I F T
RANDERS REALSKOLE 2002

RANDERS REALSKOLE

2002

Årsskriftet

Redaktion:

Lars Bang
(ansvarshavende)

Skolens logo:

Karen Lund Hansen

Omslag:

Frise af Jo Møller

Grafisk produktion:

formprint, Randers
www.formprint.dk

Randers Realskole

Fabers Allé 3, 8900 Randers

Giro 826 0818

Tlf. 86 42 36 76

Fax 86 42 16 96

e-mail: info@randers-realsk.dk

www.randers-real.dk

Skolens kontor:

Tlf. 86 42 36 76

Skolebestyreren: 8.00-14.00

Skolesekretæren: 8.00-14.00

Viceinspektørens kontor:

Tlf. 86 40 83 88

Skolebiblioteket:

Tlf. 86 42 34 88

Elevindmeldelser:

Tlf. 86 42 45 88

Skolevejledernes kontor:

Tlf. 86 41 38 12

Lærerværelset:

Tlf. 86 42 62 54

Børnehaveklassen:

Tlf. 86 42 16 43

Skolefritidsordningen:

Tlf. 86 42 66 60

Skolebetjent Erik Hansen:

Tlf. 86 41 26 67

Randers Realskole

Fabers Allé 3
8900 Randers

Tlf. 86 42 36 76

Fax 86 42 16 96

E-mail: info@randers-realsk.dk

Tak for samarbejdet i 2002

Som andre skoler har Randers Realskole kontakt med en række institutioner og virksomheder som et naturligt led i den daglige undervisning.

Virksomhedsbesøg, institutionsbesøg, erhvervspraktik, erhvervs- og uddannelsesforberedende undersøgelser af enhver art indgår i de ældste årganges skoledag som naturlige elementer. Samtidig trækker skolen hjælp ind udefra, folk med ekspertise, som bedre end lærerne kan redegøre for et kompliceret samfunds funktioner.

For Randers Realskole er dette samarbejde af overmåde stor betydning, idet det bevirker, at vore elever kan være velforberedte, før de forlader skolen. – Derfor en oprigtig tak til alle, der beredvilligt har imødekommet vore henvendelser om samarbejde.

Ligeså vil vi gerne takke de offentlige myndigheder i kommunerne og i Undervisningsministeriet for altid beredvillig assistance.

Sidst, men ikke mindst en tak til de forældre, der har betroet os deres børn.

Vi håber på fortsat godt samarbejde og ønsker alle et godt nytår.

Karsten Reaersén
Karsten Reaersén

Indholdsfortegnelse

	Side
Randers Realskole	8
Skolens formålsparagraf	9
Translokation	10
I lære som journalist	13
En dejlig dag i parken	14
Et tilbud for 3. klasse i SFO	20
International linie	22
En klar it-strategi der er til at bære	24
Praktikophold i Folketinget	26
Realistiske forventninger	29
Rettigheder og pligter	31
Et år i Etiopien	32
Håndboldsamarbejde	34
Er du til fart over feltet?	35
Støttekredsen Randers Realskole	36
Bag duggede ruder	37
Administrationen	38
Styrelse, lærere og medarbejdere	39
De sagde farvel	49
Skolens elever pr. 1. december 2001	51
Dimissionslegater og præmier	88
Skolens styrelse m.m.	90
Bestyrelsen	91
Skolens elevtal	92
Uddannelses- og erhvervsvalg	93
Skolevejledernyt	94

Randers Realskole

Randers Realskole er en privat skole, der oprettedes i 1869 og var privatejet indtil 1961. Skolens ejer og bestyrer, Johs. Harbo, tog da initiativet til at få skolen omdannet til selvejende institution, og samtidig flyttede skolen fra Lilletorv til Fabers Allé. Skolen underviser efter „Loven om friskoler og private grundskoler“ og er under skoletilsyn af en forældrevalgt tilsynsførende, jvf. lovens krav herom. Skolens økonomiske grundlag er dels statsstøtte, der gives efter undervisningsministeriets regler for denne skoleform, og dels skolepenge fra forældrene.

Skolepenge og fripladssøgning:

Skolepengene opkræves i 11 rater, første gang i august måned:

Giro 8 26 0818 eller på kontoret hos Inge Runo. Vi er tilknyttet PBS.

Skolepengene udgør for 2002/2003:

Bh.-5. klasse:	11 rater á kr. 700,-
6. klasse:	11 rater á kr. 800,-
7.-10. klasse:	11 rater á kr. 925,-
SFO	11 rater á kr. 900,-

Nedsættelse kan søges: Ansøgningsskema udleveres til alle elever i april-maj måned. Ansøgningsskemaerne afleveres senest 1. juli.

Der ydes søskenderabat efter følgende regler: På 2. barn ydes 20% - på 3. barn ydes 40%. For betaling i SFO ydes 50% søskenderabat på efterfølgende børn.

For SFO-betaling ydes en søskenderabat på 50% for efterfølgende børn. Skolepengene dækker både undervisning og undervisningsmaterialer, som er nødvendige for skolegangen, herunder også aktiviteter af særlig art både inden for og uden for skolen.

Kun hjemkundskabsbogen og frivillige tilbud om aktiviteter er undtagelser, men her giver skolen som regel tilskud.

Bustransport:

Der udleveres tog- buskort, hvis afstanden mellem skole og hjem er over:

Bh.- 3. klasse:	2,5 km. (12,5 km)
4.- 6. klasse:	6,0 km. (16,0 km)
7.-9. klasse:	7,0 km. (16,0 km)
10. klasse:	9,0 km. (17,0 km)

For alle elever gælder, at der højst ydes tilskud til det i parentes anførte antal km.

Randers Realskoles øverste myndighed er et repræsentantskab, der består af et medlem fra hver klasses forældrekræds og 8 medlemmer valgt af og blandt medlemmer af Randers Realskoles støttekræds.

Dette repræsentantskab vælger af sin midte en bestyrelse på 9 medlemmer, som er skolens administrative og økonomiske ledelse. Den daglige administration samt den faglige og pædagogiske ledelse forestås af skolebestyreren, der er ansvarlig overfor Undervisningsministeriet.

Skolen har prøveret, dvs. at eleverne har mulighed for at indstille sig til folkeskolens afgangsprøver og udvidede afgangsprøver efter de samme regler, som gælder for folkeskolens elever. – Disse prøver er frivillige, men vi opfordrer til, at man udnytter mulighederne, da et prøvebevis ofte er adgangskrav til videre uddannelse. Indmeldelse i Randers Realskole foretages enten ved direkte henvendelse på skolen eller på telefon 86 42 45 88 eller 86 40 83 88 i skoletiden. Da der for tiden er stor søgning til skolen, vil det være en nødvendighed at henvende sig i god tid, hvis man ønsker sit barn optaget.

Skolens formålsparagraf

Skolens grundlag er nedenstående formålsparagraf. Såvel forældre som elever må kunne tilslutte sig formålsparagraffens grundlæggende ideer

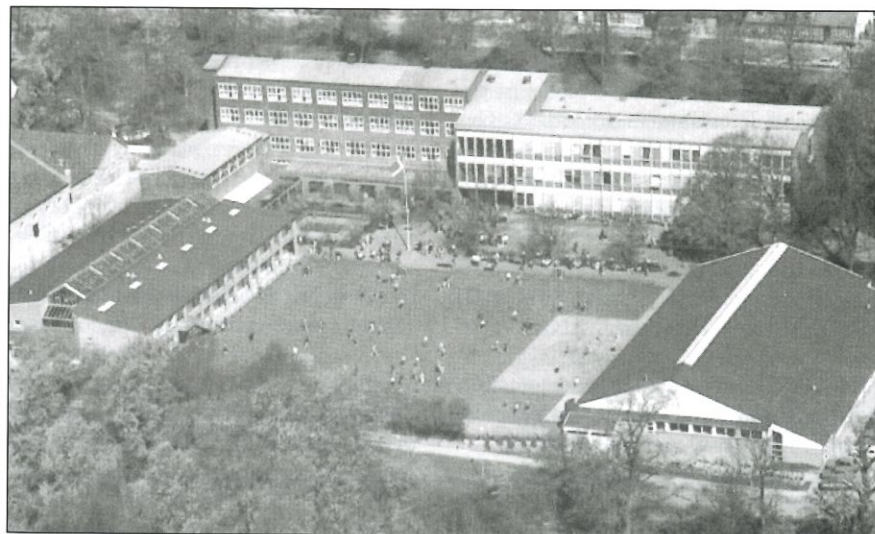
Det er Randers Realskoles formål at drive en privat grundskole med tilknyttet 10. klasse samt børnehaveklasse efter de til enhver tid gældende regler for denne skoleform.

Skolen forpligter sig til at give en undervisning, der mindst står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. På 8.-10. klassetrin skal undervisningen tilrettelægges sådan, at eleverne kan indstille sig til folkeskolens afsluttende prøver i de enkelte fag på samme klassetrin og på samme vilkår som i folkeskolen.

Randers Realskole er ikke retningspræget, men i overensstemmelse med det kristne livssyn søger skolen i det daglige arbejde og samvær at fremme elevernes forståelse af egne forpligtelser over for andre, at lære dem at vise

respekt for andres egenart og personlige værdighed, at styrke deres ansvarsfølelse, at fremme en positiv holdning til arbejde, at stille krav til dem om udnyttelse af givne evner og anlæg og at give dem frihed til at udvikle sig til selvstændige og harmoniske mennesker.

Til støtte for gennemførelsen af disse formål vil skolen fortsat søge at skabe de bedst mulige rammer for sit virke, at tilbyde en målrettet og engageret undervisning og at videreføre og styrke et positivt samarbejde mellem elever, lærere, ledelse og forældre. Enhver, der søger ansættelse som lærer eller leder ved Randers Realskole, må kunne tilslutte sig denne målsætning, og forældre, der ønsker deres barn optaget som elev på skolen, må ligeledes gøres bekendt med denne.

Translokation!

Skolebestyrer Karsten Pedersens dimmissionstale, juni 2002

Skolebestyrer Karsten Pedersen

Det er dejligt at kunne byde velkommen til translokation her på Randers Realskole, og se så mange forældre, kolleger og ikke mindst elever tage imod invitationen om at komme her i aften.

Kære elever, kære dimmitender. Så kom I til enden af 9, 10 eller måske 11 års skolegang, hvor I efter bedste evne har suget viden til jer, udforsket verden, fundet nye venskaber, måske en kæreste og ikke mindst oplevet store ting ske ude i den verden, der ligger uden for de trygge rammer, I oplever i jeres dagligdag.

Uden at skulle spinde en lang historie over det, skal jeg bare minde jer om 11. september, en dato efter hvilken verden aldrig blev helt den samme igen, en dato som bragte nye begreber ind i vores lille verden, eks. Al Qaida, Bin Ladin, Kashmir – og her tænker jeg ikke på den danske musikgruppe – konflikten mellem Indien og Pakistan. Mellemøsten, Israel mod Palestinenserne. Situationen i ex. Jugoslavien, danske soldater, der udsendes til fredsbevarende operationer i disse brændpunkter.

Det er noget andet end at gå vagt ved Marselisborg, eller deltage i en NATO øvelse i Vestjylland. Det er lige pludselig blodig alvor, hvilket på værste vis gik op for alle, da tre danske soldater blev fløjet hjem fra Afghanistan i hver sin kiste.

Nu kostede det pludselig menneskeliv at stille sig til rådighed. Det var pludseligt blevet blodigt alvor, det var ikke længere kun

et spørgsmål om at afføre sig sit blå, røde eller gule armbind, og sætte sig over i kantinen og vente på, at de andre fik kæmpet slaget færdigt.

Jamen, er det så ikke bedst, at vi trækker os tilbage til de trygge rammer her i Danmark – og så lade andre løse de store problemer i Verden? Jo, måske – måske ikke. Nogle gange skal man rejse sig imod overmagten eller tyranniet hvis det er et sådant, der er tale om.

Nogle få tusinde danskere gjorde det under krigen, og deres indsats betød som bekendt, at Danmark af de allierede til slut blev regnet for en af deres. Havde modstandsbevægelsen ikke været, så var vi blevet regnet for en tysk lydstat,

der bare gjorde som tyskerne sagde, og så i øvrigt hyttede vores eget skind, mens Verden stod i flammer omkring os. Desuden var der nogle brave folk, der i små både sejlede et større antal danske jøder til Sverige, hvorved de reddede livet, hvilket betød, at ikke ret mange danske jøder mistede livet under krigen – i modsætning til de millioner, der mistede livet i det øvrige Europa. Se disse få danskere satte deres eget liv ind for at redde andres.

Disse er gode eksempler på, at man engang imellem skal rejse sig og kæmpe mod dem, der prøver at underlægge sig os.

Det kan jo ikke være nogen hemmelighed, at vi her i byen har – og har haft gennem længere tid – nogle personer sluttet sammen i grupper, der prøver at skabe et image af at være nogle glade motorcyklister, som er sammen for at dyrke deres fæl-

les interesse for de tohjulede maskiner.

I tidens løb har adskillige fået at føle, hvad det vil sige at komme på tværs af disse personer, tæv, trusler, dummebøder m.m. hørte til dagens orden. Men politiet strammede grebet, indførte 0-tolerance, fik dæmpet gemytterne så meget, at det til sidst blev sådan, at almindelige folk turde anmelde div. overgreb fra disse personer, hvilket tidligere var helt uhørt, da en enkelt advarsel pr. telefon var nok til at få de fleste vidner til at lide af akut hukommelsestab, hvilket naturligvis medførte, at der ikke kom noget ud af sagen.

Se det er også at rejse sig og sige: NU er det nok, vi vil ikke tyranniseres. Det kan godt ske, at det koster, men det skal gøres.

En sådan situation kan vi alle komme i på den ene eller den anden måde, vi kan havne i en situation, hvor vi skal tage en beslutning, som vi ikke bryder os om, men samtidig så ved vi, at hvis vi ikke gør det, så kommer vi aldrig ud af det morads vi på den ene eller anden måde sidder i, og I vil erfare, at det er slemt mens det står på, men så meget bedre, når det er overstået.

I er så heldige, at I tilhører en generation, som har et væld af muligheder, når I skal foretage jeres fremtidige valg. I kommer alle fra hjem, hvor I aldrig har manglet noget, mange af jer har ved siden af skolen et lille job, som I kan tjene nogle penge ved, penge som I sikkert helt selv kan disponere over – og bruge som I måtte have lyst til.

Spørger man personer fra jeres forældres generation, vil de sikkert mene, at I er forfærdeligt forkælede.

En klog mand sagde: "Vore dages ungdom elsker luksus. De har dårlige manerer, foragter autoritet, har ingen respekt for ældre mennesker og snakker, når de skulle arbejde.

Dagens børn er tyranner. De rejser sig ikke

længere op, når en ældre person kommer ind i lokalet. Når de tiltales af deres forældre, svarer de igen, de lægger benene overkors og tyranniserer lærerne De er simpelthen uopdragne ." (Sokrates 469 – 399 f. Kr.).

Se, når man allerede for godt 2500 år siden kunne sige sådan, så er der jo unægtelig noget, der tyder på, at vi altid har haft denne forståelseskluft mellem generationerne, og egentlig tror jeg, at den er blevet mindre, og at den måske ikke længere forbliver åben så lang tid mellem to generationer.

Da jeg var på jeres alder – det er mange år siden – blev mine forældres generation forargede over, at drenge begyndte at få længere hår, ja, hos nogen af os var det lige før det kunne dække ørerne: Beatles hår fnøs den ældre generation med foragt. Du ligner snart en pige.

Det kunne jeg nu ikke se, da jeg selv synes, at min skægvækst var ret godt med, min alder taget i betragtning, så vi var lige glade og lod håret vokse, købte vort tøj på militære overskudslagre eller i second hand shops. Det var under alle omstændigheder vigtigt, at det skulle se slidt ud.

Set i bakspejlet, var det jo egentlig bare vores måde at gøre lidt oprør på, og egentlig tror jeg, at vore forældre kun var forargede på os, fordi de var bange for, hvad der skulle tilstå os. I må lige huske på, at det var på den tid, hvor hash og en hel mængde andre stoffer begyndte at flyde ind over landet, og vore forældre var nervøse for, om vi skulle havne i et misbrug, hvor vi til sidst kom til at ligne de stakkels narkomaner, der desværre allerede dengang var lette at spotte i byen.

I de kredse jeg dengang færdedes, var vi vel egentlig stort set lige så bange som vore forældre for, hvad det narko kunne føre med sig, så vi gik i en stor bue uden om det, hvil-

ket sikkert var lettere dengang end i dag, hvor det tilsyneladende kan købes på ethvert gadehjørne.

Dybest set tror jeg, at jeres forældre sidder med den samme angst, som mine forældre gjorde dengang for mere end 30 år siden. Det er en angst, der er så let at forstå – specielt når man selv får børn, for de er det bedste og mest dyrebare man har, og da livet er en gave man har fået, så er man som forældre så bange for, at I i jeres søgen efter grænser skal se sin søn eller datter kaste sig ud i nogle eksperimenter, som på et split sekund kan ødelægge resten af deres liv, fratage dem mange af de utallige muligheder og chancer, vi alle får ved livets begyndelse, og der er ikke noget værre at se, end at en person man holder usigeligt meget af smide sit gode liv over bord p.g.a. en pille eller en bane af et eller andet.

Du skal ud at lægge arm med livet, du står på tærsklen til stedet, hvor din fremtid bliver skabt.

Gå ud og mød livet med oprejst pande, gå i gang med den uddannelse du har lyst til, lyt ikke til grædekoner og pessimister, hvor der er en vilje, er der også en vej. Det bliver naturligvis ikke kun en dans på roser, der vil blive skuffelser undervejs, du vil komme på tværs af ting, der gør ondt, du vil komme i situationer, hvor du vil være bange, men så er det, at man skal sige til sig selv, om ikke det er her man skal rejse sig og byde fjenden trods, tage kampen op, vise omverdenen, at nu er grænsen nået, at nu vil jeg ikke længe sætte min personlige frihed på spil, det er den alt for vigtig for mig til at gøre, jeg vil kæmpe for at beholde den.

*Held og lykke med kampen,
held og lykke med livet!*

Med disse ord dimitteres I fra Randers Realskole.

I lære som journalist

Eleven har ordet

Stine Rudfeldt 9. C

Jeg havde ikke sat mine forventninger for højt, da jeg mødte op på Randers Amtsavis' lokalredaktion i Auning den første dag. De to journalister, der var der, havde jo trods alt et arbejde at passe og en avis, der skulle trykkes, så de kunne ikke gå rundt og passe mig op og give mig opgaver hele tiden. Alligevel fik jeg, da jeg havde fået en hjertelig modtagelse, stukket et par pressemeddelelser i hånden og skulle omformulere dem til artikler. Sådan gik det det meste af ugen igennem. Jeg havde altid noget at lave. Der var gang i en stor sag vedrørende en mulig korrupt ledelse på Virring produktionsskole, og det var meget spændende at høre, hvordan journalisten tacklede de noget umiddelomme folk, han interviewede. Hvis der ikke lige var flere småting, jeg kunne lave, blev jeg sendt ud på såkaldte reportager. Udstyret med blok, pen og kamera dækkede jeg bl.a. en lokal kunstudstilling og heksefesten i Allingåbro.

Til min store glæde blev alle de ting, jeg skrev, trykt i avisen! Det var måske et lidt dumt tidspunkt, jeg var der på, da der netop i den uge var en del møder vedrørende avisen og dens ansattes fremtid. Det var tid til nedskæringer. Dette

påvirkede heldigvis ikke stemningen betydeligt, og alt i alt var det et meget lærerigt forløb.

”(Et) fag, der beskæftiger sig med beskrivelsen og kommentaren til døgnet's begivenheder på alle aktuelle områder”. Sådan står det, hvis man slår ordet ”journalistik” op i et leksikon. Jeg mener, der er to former for journalistik; den ene er den, der finder de relevante og vigtige nyheder, som fx Palæstina-konflikten, og fortæller dem til

omverdenen. Den anden fortæller om alle de nyheder, der ikke er ligeså vigtige, dvs. de nyheder, der vedrører ”de kendte og kongelige”. Jeg var så heldig at kunne komme tæt på to journalister, der arbejder med den førstnævnte slags journalistik, nemlig dem, der er på Randers Amtsavis' lokalre-

daktion i Auning. Det var mig selv, der tog kontakten. Jeg havde gået og tænkt på, at det ville være en god mulighed, hvis jeg kunne komme ind på en avis, da jeg går og tænker på at uddanne mig i retning af noget med journalistik og medier. Hvis jeg beslutter mig for at føre disse planer ud i livet, og jeg uddanner mig som journalist, skal det være som én af dem, der formidler verdensnyheder til folk. Efter min mening er det sådanne skribenter, der har mest reelle hensigter med deres arbejde, og jeg har ikke lyst til at arbejde i en branche, hvis indhold er ligegyldigt.

”Udstyret med blok, pen og kamera dækkede jeg bl.a. en lokal kunstudstilling og heksefesten i Allingåbro”

En dejlig dag i Parken

Lars Bang

”Det kan godt ske de vandt straffesparkkonkurrencen, men vi vandt kampen”

Torsdag den 7. november blev på alle måder en anderledes skoledag på Randers Realskole. Vore fodbold drenge havde kvalificeret sig til finalen i Danmarks mesterskabet i fodbold. Drengene skulle spille i Parken. Blandt eleverne var der ingen tvivl, ”vi skal da med, skal vi ikke?”, lød kommentarerne igen og igen. Det er jo en kendt sag, at halvdelen af et holds styrke ligger i hjælpen fra tilskuerne. Jo argumenter var der nok, spørgsmålet var, om der også var penge nok.

”Imponerende opbakning fra erhvervsliv og forældre”

Skolens ledelse og bestyrelse besluttede derfor hurtigt, at de ville forsøge at skabe økonomisk grundlag for, at samtlige elever og lærere kunne komme med i Parken, dels for at give drengene den opbakning, som vi mente de fortjente, men også for at få en fælles oplevelse af den slags som en skole med næsten 900 elever trods alt sjældent får. Ugen op til kampen var en særdeles hård uge. Der skulle skabes et kapitalberedskab til turen, og hurtigt stod det klart, at vi havde behov for at skaffe kr. 150000,-. Lad os bare sige det som det er, det er mange penge, også for en skole af vores størrelse. Det var derfor en fantastisk oplevelse for alle involverede at opleve, at rigtig mange virksomheder reagerede prompte på vore

henvendelser. ”Vi synes det er flot I er nået så langt, vi vil gerne hjælpe med til at komme det sidste stykke” eller ”Vi har selv haft børn gående på skolen, og vi har været utrolig godt tilfreds med skoleforløbet, selvfølgelig vil vi gerne hjælpe”, sådan lød rigtig mange reaktioner. Det var derfor en tilfreds skolebestyrer, der allerede den 5. november kunne meddele, at vi havde nået målet. Det var fejende flot, og vi er faktisk ret ydmyge over for den flotte reaktion vi har mødt.

” Kampen var underholdende og havde alt det som en finalekamp skal have ”

”Logistik er en nødvendighed”

Det er vel ikke noget vi tænker over i hverdagen, men når man nu beslutter sig for at sende ca. 900 personer af sted til København, så kræver

det faktisk en ret høj grad af planlægning og logistik. Vi involverede os derfor hurtigt med firmaet Scan Ski Danmark, som tidligere havde løst en lignende opgave for os. 13 busser blev bestilt, hvoraf den største del var dobbeltdækkere til vore elevers store begejstring. De fleste kender sikkert Peters Bellis sang: Har du nogen sinde set København fra en DC 9? Omkvædet fra denne sang kunne vi sagtens have brugt, da vi torsdag morgen totalt set stjal billedet omkring Fabersvej og Fabers Alle. Jo, det er rigtigt, lad os da bare sige det, ”det var et fedt syn”. Der var busser og elever overalt. TV2 – Østjylland og Østjyllands Radio var på stedet med sendevogne, stemningen var i top. Logistikken sagde, at alle busser skulle fyldes til sidste sæde efter en snedig udviklet plan. Når alle sæder var besat, så var det bare med at komme af sted. Så enkelt kan det gøres. Så enkelt var det. Og det virkede!

”Så er det nu!”

Fire timere senere rullede vi ned mod Parken – hele Danmarks hjemmebane. Udrustet med bannere, skilte og trommer indtog vi tribunepladserne. Vi var mange, og de kunne høre os. En morsom disput fra en tidligere kamp mellem Ekstrabladets fodbold- og ”musikanmelder” og orkester- og rytmeleder Ole Ankjær, hvor essens var, at Ekstrabladets journalist havde bemærket større ihærdighed end egentlig talent hos vores orkester betød, at Jens Madsen med sædvanlig iver og engagement i dagens avis havde proklameret den nok så berømte sætning: ”Nu skal de sat me få samba”. Som sagt så gjort. For nu at sikre, at der også på denne fløj var satset ihærdigt og rigeligt, var der indsat en speciel musikbus med 50 ihærdige sambaspillere. De var med til at skabe en flot kulisse.

”Fodbold og pop hører sammen”

Vi lever jo i en tid, hvor enhver tv-station med respekt for sig selv har en popstarskonkurrence. Hvad er derfor mere naturligt end at lade årets vinder – Jon – synge et nummer lige før kick off. Pigerne var vilde, og så er det vel sagt, for vi var kommet for at se fodbold, drengefodbold.

Lidt popstar havde vi imidlertid også allieret os med. Vort lokale helt Anne Louise Bossen – iøvrigt tidligere elev – havde i løbet af ugen været i lydstudie med vores skoleorkester og havde på kort tid indspillet en sang, som hurtigt skulle vise sig at blive en lokal landeplage. Sangen hed for resten: ”Vi er fra Randers Real”, og vi var mange som sang meget højt, da den lød gennem højtalerne i Parken umiddelbart før kampen gik i gang.

Kampen var underholdende og havde alt det som en finalekamp skal have. Vi havde masser af chancer for at score det afgørende mål, men modstanderne havde desværre en målmand, som var bedre end god. Han var suve-

ræn. Flot af ham og dermed synd for os. Han tog populært sagt det hele, og det han ikke formåede at klare, det tog træværket. Jo, vi måtte desværre gøre os klar til omkamp, og senere måtte vi ud i straffesparkkonkurrence. Egentlig er det jo slet ikke sportsligt korrekt det der med straffespark, men fodboldreglerne er klare, faktisk lige så klare som køre- og hviletidsreglerne, så vi måtte i gang med denne sidste opgave. Også her viste målmanden fra Lindehøjskolen sig som den, der kunne og ville afgøre kampen. Da vi brændte vort straffespark ved stillingen 3 – 4 var det hele slut. Det var slet ikke fair. Skuffelsen stod naturligvis malet i ansigterne ikke kun på drengene på banen, som havde kæmpet en flot kamp, men måske stod skuffelsen meget skarpere malet i tavsheden blandt vore elever. Hvordan kunne det ske, vi var jo trods alt de bedste? Var eleverne skuffede kunne det imidlertid ikke høres blot 5 min. senere, da drengene skulle have overrakt deres fortjente sølvmedaljer. Larmen var øredøvende, skuffelsen var vendt til stolthed og flot opbakning til heltene. Efter overrækkelsen af forskellige pokaler, skulle vi tilbage til busserne, for en ting er naturligvis at komme sikkert ud. Det vigtigste er nu at komme sikkert hjem med samtlige elever. Nu er det jo ofte blandt de helt små børn de skarpeste betragtninger bliver gjort, og det var da også 2 elever fra 3. klasse, der har givet inspiration til overskriften. For end ikke Tommy Troelsen kunne have analyseret kampen skarpere, da den ene på vej ned ad trapperne i Parken sagde: ”Det kan godt ske de vandt straffesparkskonkurrencen, men vi vandt kampen”. Uret viste 21.45 da de første busser kørte ind på Randershallens parkeringsplads, som vi havde valgt som hjemkomststed, for nu at sikre, at der ikke opstod trafikkaos. Trætheden blandt vore elever var til at få øje på, men på trods af den lange tur, på trods af resultatet så havde vi alle haft – **en dejlig dag i Parken.**

Vejen til finalen

Tirsdalens skole	- Randers Realskole	0 - 11
Randers Realskole	- Møllerup Fri- og efterskole	5 - 1
Sønder Kongerslev skole	- Randers Realskole	0 - 14
Randers Realskole	- Hadsund skole	3 - 0
10. klasse-center Djursland	- Randers Realskole	0 - 3
Silkeborg Ungdomsskole	- Randers Realskole	0 - 3
Sct. Jørgens skole	- Randers Realskole	1 - 8
Randers Realskole	- Laursens Realskole	1 - 0
Balsmoseskolen	- Randers Realskole	0 - 9
Lindehøjskolen	- Randers Realskole	4 - 3

efter straffesparkskonkurrence

Målscore:

Nikolaj Kaas	15
Steffen Jeppesen	12
Lasse Jensen	11
Morten Bjørn	10
Kian Christensen	6
Nicky Friis	3
Christian Dahl	1
Jesper Andersen	1
Michael Lillholt	1

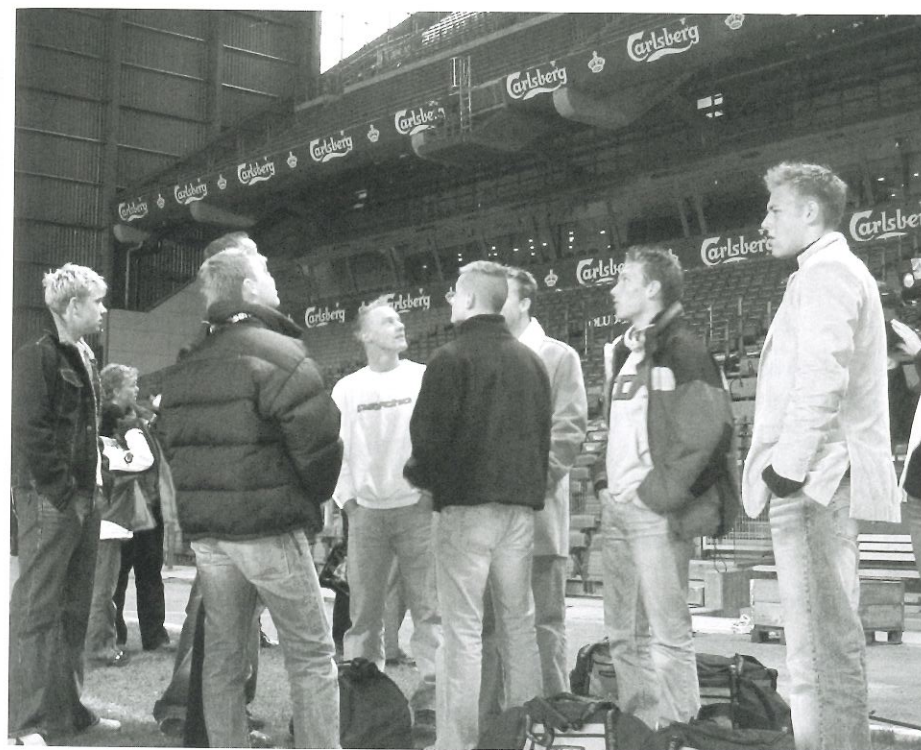
Drengene sendes afsted.

Stemningen er høj.

Program for turen til Parken:

Onsdag den 6. 11.	11.00	Afgang til Parken	
09.00	Afgang fra Randers Realskole	11.30	Ankomst til Parken
14.00	Ankomst til Hotel Mermaid i København	12.00	Rundvisning i Parken
15.00	Strøgtur	13.10	Pigekampen fløjtes i gang
18.30	Afgang til Brøndby Stadion	13.45	Omklædning
19.00	Spisning i Brøndby klubhus	14.15	Opvarmning i Fælledparken
20.05	Kick off - Brøndby - OB	15.10	Opstilling i spillerindgangen
22.30	Hjemkomst til hotellet	15.20	Kick off - finalekampen
23.00	Sengetid	18.00	Banket i "Hall of Carlsberg"
		20.00	Afgang fra Parken
Torsdag den 7. 11.		Fredag den 8. 11.	
09.00	Morgenmad	01.30	Hjemkomst til Randers Realskole
10.00	Taktisk oplæg i konferencelokalet	09.30	Hyldest i Hallen

Parken gør indtryk på spillerne.

Der trænes foran Parken.

Fodboldkage

Kagerne er tiltænkt børn og voksne i 2. A på den store fodbold dag. De er fulde af energi, som skal brændes af i Parken, hvor der skal hujes, skrives, hoppes og bakkes godt og grundigt op om skolens fodboldhelte.

1. 250 g. rørsukker
21/2 dl. Cheesy Cremefraiche
1 lille moset moden banan
1 stor fintrevet gulerod
1 tsk. vanilje
Ingredienserne blandes i en stor bageskål og piskes godt med en el-pisker til dejen er let og luftig.
  2. 2 æg
Tilsættes én af gangen. Piskes særlig godt med el-pisker
  3. 1 dl. skummetmælk
Piskes i dejen inden tilsætning af mel.
  4. 1 tsk. bagepulver
1 tsk. natron
300 g. økologisk hvedemel
Blandes grundigt i en anden skål.
  5. Melblandingen:
Blandes i dejen med en grydeske lidt ad gangen. Der må ikke piskes med el-pisker mere! Slå dejen grundigt til den er blank og luftig. Tænk ovnen på 200°C
- A. Dejen hældes i 25 små forme - ca. 1 cm fra kanten og bages i forvarm ovn ved 200°C i ca. 15 minutter. Stik i en kage med en gaffel og se om dejen hænger ved. Gør den ikke det, er kagerne færdige.
- B. Kagerne viler i formene til de er afkølede og pyntes med glassur og evt. tørrede frugter og nødder.
- God arbejdslyst og velbekomme!

Det var ikke kun bannere og skilte, der satte sit præg på turen til Parken. En af de sjovere detaljer kom fra 2.A., hvor der var

bagt fodboldkage. En kage som blev nydt og sat pris på. Af samme grund bringer vi naturligvis opskriften.

Randers Realskoles drenge viste hele Danmark, at Randers både vil og kan

Tak til alle, der støttede

Vore fodbold drenge spillede godt og kæmpede bravt, ikke kun for skolen, men de viste flaget for hele Randers og omegn. Turen i Parken

var en kæmpe oplevelse, og vi vil gerne takke de flere tusinde mennesker, der støttede os hele vejen til sølvmedal-

jerne. Tak til dem, der fulgte os i en hel karavane af busser, og også til dem, der fulgte os via TV og de øvrige medier. En

speciel og stor tak til de mange lokale bidragydere, der gjorde det økonomisk muligt for os at komme i Parken.

Randers Realskole, Fibbers Allé 3, 8900 Randers

tit. 8642 3676. www.randersrealskole.dk

Tak til vore sponsorer, der også støttede os økonomisk:

Alarm System A/S	Fiskehandler Møller	KPMG i Randers	Samsung
Alfa-Tec Danmark A/S	Formprint	Kylling & Pizza Ekspressen	SC Sørensen A/S
Berendsen Textil Service A/S	Fr. Eriksen	Malermeister Lindhardt Jensen	Scan Ski Rejser ApS
BG Bank Randers	Gerni A/S	McDonald's Randers	Shahrokh, Persiske Tæpper
Brdr. Andersen, Randers A/S	Hansen Møbler	Merko Randers	Silvan Byggemarked Randers
Byens Diner Transportable	Henning Sand's Maskinfabrik	Nellemann Randers A/S	Sparekassen Kronjylland
C.B. & Ole B. Booking	Home Randers	Opel Randers	Støttekredsen på Randers Realskole
Centrum Musik Randers ApS	Innovation Randers A/S	Poul Nielsen A/S	Tante Olga
CWA Rørindustri ApS	J.P. Guldbageren	Radio ABC	Thor Depotet Randers
Dan Dryer	Jacobi A/S	Randers Amtsavis	Timber Man - Danmark
Danmarks Privatskoleforening	John Drejer A/S	Randers Byomnibusser A/S	Toften Møbelfabrik A/S
Dansk Skoledata ApS	Jydske Automobil Centrum	Randers Havn	Tæppeland Egå
Danske Bank Randers	Jysk Sengetojsluger A/S	Randers Håndbold Klub	Vagn Larsen
Danton A/S	Jysk Vin ApS	Randers Sport	Vestergades Café
Djurs Sommerland	Jyske Bank	Realkredit Danmark A/S	Vognmand Erling Andersen
Fakta Danmark	Karl Sall VVS	Råd og Dåd Vorup	Vognsen, Rådgivende Ingeniører A/S
			Voldum Auto

